

UCHWAŁA NR XXVIII/163/2017

Rady Powiatu Szamotulskiego
z dnia 26 kwietnia 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Starostę Powiatu Szamotulskiego.

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. 2016 r. poz. 814 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.) Rada Powiatu Szamotulskiego uchwala, co następuje:

- § 1. Po rozpatrzeniu skargi na Starostę Powiatu Szamotulskiego i zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu, uznaje się za bezzasadną skargę M K z dnia 26 września 2016 roku na Starostę Powiatu Szamotulskiego z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.
- § 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu Szamotulskiego do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA RADY

Maria Przybylska

UZASADNIENIE

do uchwały nr XXVIII/163/2017

Rady Powiatu Szamotulskiego

z dnia 26 kwietnia 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Starostę Powiatu Szamotulskiego.

Pan M K pismem z dnia 26 września 2016 r. złożył skargę do Rady Powiatu Szamotulskiego, na Starostę Powiatu Szamotulskiego, w której wyraził niezadowolenie ze sposobu rozpatrzenia przez Starostę skargi na Dyrektora Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Szamotułach z dnia 6 maja 2016 r. i zarzucił, że decyzję oparto na wybranym, częściowym materiale dowodowym, korzystnym dla dyrektora stacji sanitarnej oraz zarzucił, iż wyjaśnienia wymaga sprawa oznakowania odpowiedzi.

W celu rozpoznania tej skargi, Rada Powiatu Szamotulskiego, uchwałą nr XXII/126/2016 z dnia 26 października 2016 r. wyznaczyła Komisję Rewizyjną do zbadania skargi i przedstawienia swej opinii Radzie. Komisja Rewizyjna odbyła kilka posiedzeń w tej sprawie.

Członkowie Komisji Rewizyjnej otrzymali komplet dokumentacji, w tym obszerną korespondencję od Skarżącego, wyjaśnienia Wielkopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu, Dyrektora Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Szamotułach oraz sporządzoną opinię prawną przez obsługę prawną Starostwa.

Komisja Rewizyjna odbyła kilka posiedzeń w tej sprawie. Pierwsze posiedzenie odbyło się w dniu 3 listopada 2016 r., następne – 21 marca oraz 20 kwietnia 2017 r. W trakcie obrad Komisji Rewizyjnej uczestniczył zawsze Skarżący, który wielokrotnie zabierał głos, wyjaśniał motywy i uzasadnienie skargi.

W trakcie obrad pierwszego posiedzenia Komisji Rewizyjnej na prośbę Komisji Rewizyjnej, Skarżący doprecyzował, w nawiązaniu do art. 227 k.p.a., iż skarga sprowadza się do oceny, czy Starosta rozpoznając skargę na Dyrektora Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Szamotułach postępował niedbale, nienależycie, biurokratycznie lub naruszył praworządność lub interes Skarżącego. Skarżący jako drugi zarzut podtrzymał błędne oznakowanie zawiadomienia o rozpatrzeniu skargi. Komisja Rewizyjna odniosła się do obu zarzutów skargi, wskazując, że są bezzasadne. Wobec powyższego, wniesiona skarga nie wykazała żadnych uchybień, o których mowa w art. 227 k.p.a, stąd Rada Powiatu Szamotulskiego, w dniu 23 listopada 2016 r. podjęła uchwałę nr XXIII/131/2016 o uznaniu skargi za bezzasadną.

Wojewoda Wielkopolski, rozstrzygnięciem nadzorczym nr KN – I.4131.1.531.2016.16 z dnia 29 grudnia 2016 r., unieważnił uchwałę ze względu na istotne naruszenie prawa, polegające na niewyczerpującym uzasadnieniu podjętej uchwały. Skarżący został poinformowany o rozstrzygnięciu nadzorczym dnia 31 stycznia 2017 r. przez Wojewodę Wielkopolskiego.

W związku z wystosowaniem kolejnych pism przez skarżącego datowanych na: 20, 21, 27 lutego 2017 r., w których skarżący domagał się m. in. przedstawienia opinii prawnej Starostwa Powiatowego w zakresie wszystkich aspektów skargi, Przewodnicząca Rady Powiatu Szamotulskiego pismem z 27 lutego 2017 r. wezwała Skarżącego do precyzyjnego określenia

żądania skargi oraz zajęcia jednoznacznego ostatecznego stanowiska, co jest przedmiotem rozpatrzenia skargi pod rygorem pozostawienia kolejnych pism bez rozpoznania.

Skarżący oświadczył, iż skarga sprowadza się do dwóch zarzutów:

- 1) zdaniem Skarżącego treść Biuletynu Informacji Publicznej Powiatowej Stacji Sanitarnej-Epidemiologicznej w Szamotułach – w zakładce „kierownictwo” nie powinna być zamieszczona informacja o obsłudze prawnej PSSE w Szamotułach;
- 2) dyrektor PSSE w Szamotułach zdaniem Skarżącego, używa nieprawidłowej, niezgodnej z przepisami imiennej pieczęci urzędowej w PSSE w Szamotułach.

Stanowisko to potwierdził Skarżący na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej, która miała miejsce 21 marca 2017 r. Skarżący zapewnił obecnych, co zostało zaprotokołowane, iż pozostały zakres skargi stał się bezprzedmiotowy, co potwierdził również w kolejnych pismach adresowanych do Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej.

Starosta Szamotulski, na prośbę Komisji Rewizyjnej z dnia 21 marca 2017 r., wystosował zapytanie do dyrekcji PSSE w Szamotułach, w związku z czym został zaktualizowany BIP PSSE w Szamotułach w ten sposób, iż utworzono nową zakładkę „obsługa prawna”, nadto, dyrekcja PSSE przedstawiła wzory używanych przez siebie pieczęci.

Na kolejnym posiedzeniu Komisji Rewizyjnej, które miało miejsce 20 kwietnia 2017 r., Sekretarz Powiatu Szamotulskiego przedstawił stosowane wzory pieczętek przez dyrektora PSSE w Szamotułach oraz zrzut ze strony Biuletynu Informacji Publicznej strony PSSE w Szamotułach na okoliczność przeprowadzonego przez Starostę Szamotulskiego podjętych czynności.

W związku z powyższym, Komisja Rewizyjna podtrzymała swoje stanowisko, iż skarga na czynności Starosty Szamotulskiego jest bezzasadna.

Odnosząc się do zarzutu nieprawidłowej treści Biuletynu Informacji Publicznej strony PSSE w Szamotułach stwierdzono, iż brak podstaw prawnych do redakcji Biuletynu Informacji Publicznej strony www, z których wynikałaby konieczność zamieszczania informacji o obsłudze prawnej danej jednostki w ściśle wyznaczonym miejscu, Starosta Szamotulski zatem, prowadząc postępowanie wyjaśniające podczas rozpoznawania skargi w tym zakresie, nie naruszył żadnego z obowiązujących przepisów prawnych, praworządności czy interesu Skarżącego. Analizując treść wzoru pieczętki przedstawionej przez dyrektora PSSE na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej w dniu 20 kwietnia 2017 r. stwierdzono, iż Starosta Szamotulski, w sposób właściwy zinterpretował pismo Wielkopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu z dnia 16 sierpnia 2016 r. znak K.9011.20.15. Z pisma tego wynika, iż sprawa pieczętki imiennej używanej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Szamotułach była już wielokrotnie wyjaśniana a Wielkopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, który sprawuje merytoryczny nadzór nad działalnością komórek organizacyjnych Powiatowej Stacji Sanitarnej-Epidemiologicznej w Szamotułach na podstawie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej uznaje aktualnie używaną przez dyrektora PSSE treść pieczętki imiennej za prawidłową. Starosta Szamotulski zatem, przyjmując powyższe wyjaśnienie, działał w sposób prawidłowy – tym bardziej, iż kwestie merytoryczne dotyczące wykonywania zadań jak właśnie kwestia pieczętki, czy nawet zamieszczania merytorycznych artykułów czy przepisów prawnych na stronie www PSSE w Szamotułach podlegają nadzorowi merytorycznemu Wielkopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego.

Skarżący na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej z dnia 20 kwietnia 2017 r. podniósł ponadto potrzebę wyjaśnienia kwestii naruszenia dyscypliny finansów publicznych przez dyrektora PSSE w Szamotułach przez Starostę Szamotulskiego. Starosta Szamotulski przedstawił właściwą na dzień wydania pisma z dnia 22 września 2016 r. uznającego skargę Skarżącego za nieuzasadnioną. Na dzień sporządzenia tego pisma, brak było prawomocnego rozstrzygnięcia merytorycznego

w tym zakresie, wobec czego należy uznać, iż Starosta Szamotulski odniósł się do zarzutu Skarżącego w sposób prawidłowy.

Odnosząc się do zarzutu przewlekłości, niedbałości działania przez Starostę rozpatrującego skargę, naruszenia praworządności lub interesu Skarżącego Rada Powiatu ustaliła następujący stan faktyczny sprawy.

Skarżący wystosował pismo z dnia 6 maja 2016 r. do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Departamentu Spraw Obywatelskich. Pismo to zawierało szereg zarzutów skierowanych przeciwko Państwowemu Powiatowemu Inspektorowi Sanitarnemu w Szamotulach. Ministerstwo Zdrowia pismem z dnia 23 maja 2016 r. przekazało wg właściwości pismo do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Wojewoda pismem z dnia 3 czerwca 2016 r. przekazał skargę do rozpoznania Radzie Powiatu Szamotulskiego wskazując, iż pismo stanowi skargę na Starostę Powiatu Szamotulskiego. Pan M K pismem z dnia 7 lipca 2016 r. wskazał, że jego pismo z dnia 6 maja 2016 r. nie jest skargą na Starostę Powiatu Szamotulskiego a na działalność Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Szamotulach. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Powiatu Szamotulskiego wystąpił z prośbą o wyjaśnienia do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Szamotulach, który udzielił odpowiedzi pismem z dnia 12 sierpnia 2016 r. oraz pismem z dnia 18 sierpnia 2016 r. Komisja Rewizyjna Rady Powiatu Szamotulskiego na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia 2016 r. podjęła decyzję o przekazaniu skargi z dnia 6 maja i 7 lipca 2016 r. do rozpoznania Staroście Powiatu Szamotulskiego.

Starosta otrzymał ją 23 sierpnia 2016 r. a Skarżący otrzymał odpowiedź 22 września 2016 r. W odpowiedzi tej uwzględniono zebrany materiał dowodowy w sprawie, w postaci pism Skarżącego z dnia 2 czerwca 2016 r., 8 sierpnia 2016 r., 9 sierpnia 2016 r., 11 sierpnia 2016 r., 12 sierpnia 2016, 12 sierpnia 2016 r. – skierowanych do Ministerstwa Zdrowia, przekazanych według właściwości; 19 sierpnia 2016 r., 23 sierpnia 2016 r, 8 września 2016 r. Starosta Powiatu Szamotulskiego wziął również pod uwagę, przy ocenie skargi, odpowiedź z dnia 16 sierpnia 2016 r. Wielkopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, w którym stwierdziła, iż PSSE w Szamotulach wykonuje zadania na dobrym poziomie. W obszernym uzasadnieniu do skargi, Starosta Powiatu Szamotulskiego odniósł się do wszystkich podniesionych przez Skarżącego zarzutów oraz zawarł pouczenie o treści art. 239 kpa.

W świetle przedstawionego stanu faktycznego, Komisja Rewizyjna, biorąc pod uwagę przesłanki określone w art. 237 § 1 k.p.a., umożliwiając Skarżącemu odniesienie się do przedstawionego materiału w trakcie obrad Komisji Rewizyjnej, biorąc również pod uwagę następne pisma Skarżącego, kierowane do Rady Powiatu Szamotulskiego oraz do innych instytucji państwowych, uznała, iż Starosta nie naruszył art. 227 k.p.a.

Analizując działania Starosty Powiatu Szamotulskiego, Rada Powiatu wzięła pod uwagę następujące ustalenia faktyczne i prawne. Skarżący otrzymał odpowiedź w terminie, a Starosta Powiatu Szamotulskiego oparł się na obszernym materiale dowodowym. Zgodnie z art. 7 oraz 77 § 1 k.p.a. organy administracji publicznej są zobowiązane do podejmowania wszelkich niezbędnych kroków w celu wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego pozwalającego na ustalenie stanu faktycznego sprawy zgodnego z rzeczywistością. W szczególności, organ administracji publicznej prowadzący postępowanie administracyjne jest zobowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a swoje stanowisko winien uzasadnić wyczerpująco. Starosta Powiatu Szamotulskiego, przy rozpoznawaniu sprawy zachował zasadę prawdy obiektywnej, albowiem decyzję o uznaniu skargi za bezzasadną oparł na wszystkich dowodach znanych mu z urzędu, poszukiwał innych dowodów na potwierdzenie określonych faktów z wykorzystaniem dostępnych źródeł dowodowych – w postaci opinii jednostki nadzorującej PPSE w Szamotulach, a także dopuścił wszystkie środki dowodowe zgłaszane przez Skarżącego,

w szczególności w postaci kolejnych pism Skarżącego w sprawie. Zbadanie treści skargi Skarżącego z dnia 6 maja 2016 r. i odpowiedzi Starosty Powiatu Szamotulskiego na skargę w świetle zebranych dowodów wskazuje, iż skarga została rozpatrzona starannie, obiektywnie i wszechstronnie. Tym samym, nie doszło do naruszenia art. 227 k.p.a.

Z uwagi na to, iż skarga powyższa została uznana w całości za bezzasadną, a jej bezzasadność wykazano w uzasadnieniu do niniejszej Uchwały, w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności Rada Powiatu Szamotulskiego może – zgodnie z dyspozycją przepisu art. 239 § 1 k.p.a. podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania Skarżącego.

PRZEWODNICZĄCA RADY

Maria Przybylska